

Badania nad wpływem interakcji pomiędzy stymulatorem owulacji a wiekiem samic na efektywność kontrolowanego rozrodu karpia (*Cyprinus carpio*)

Elżbieta Brzuska

Zakład Ichtiobiologii i Gospodarki Rybackiej w Gołyszcu, Polska Akademia Nauk

Prezentujemy wyniki badań dotyczących wpływu interakcji pomiędzy stymulatorem owulacji a wiekiem samic na efekty kontrolowanego rozrodu 10 linii hodowlanych karpia. Analizowano efekty rozrodu 184 samic, od których pozyskano ikrę po stymulowaniu owulacji przysadką mózgową karpia (CPH) oraz 127 ryb, którym aplikowano Ovopel. Dane źródłowe poddano analizie wariancji metodą najmniejszych kwadratów. W modelu liniowym oprócz badanej interakcji uwzględniono stymulator owulacji, wiek samic, pochodzenie samic oraz regresję na masę ciała samic. Oszacowane wartości średnich generalnych, stałe i średnie najmniejszych kwadratów umożliwiły prezentację wyników dla każdej z badanych cech (masa jaj w g i w % masy ciała samic, procent zapłodnienia po 12 h i żywych zarodków po 24 i 36 h inkubacji jaj) w formie odchyłeń od średniej generalnej, jak i wartościach bezwzględnych. W celu porównania stałych oszacowanych dla interakcji (w obrębie badanych cech) przeliczono je na procent średniej generalnej. Wartości te posłużyły do wyliczenia wskaźnika interakcji jako sumy tych wartości w obrębie grup wiekowych i stymulatora owulacji. Wykazano, że w grupie wiekowej 4+ i 5 lat lepsze efekty (masę jaj oraz dodatni, stosunkowo wysoki wskaźnik interakcji) można osiągnąć po stymulacji Ovopelem niż po CPH. W grupach wiekowych 6-10 lat oraz 13 lat lepszych wyników rozrodu można oczekiwać generalnie po hypofizacji, a u samic 14- i 16-letnich bardziej korzystne jest stymulowanie owulacji Ovopelem.